

Arrest

nr. 157 234 van 27 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Liberiaans staatsburger te zijn en Lucia Standhope te heten. U werd op X geboren. Op vierjarige leeftijd verhuisde u met uw vader naar Ghana. Uw vader vertelde u dat uw moeder en 2 broers gedood waren in Liberia. U keerde nooit meer naar Liberia terug. U bleef in Ghana wonen. In 2010 overleed uw vader. In 2011 kwam u via Facebook in contact met een man in Denemarken. Hij vroeg u om als au-pair te komen werken in zijn gezin in Denemarken. U had echter geen geboorteakte en kon bijgevolg geen paspoort aanvragen om naar Denemarken te reizen. Daarom leende u de

geboorteakte van uw vriendin Wendy Mends en vroeg u een Ghanees paspoort aan op haar naam. Op 13 februari 2011 reisde u onder de identiteit van Wendy Mends naar Denemarken. U had een verblijfsvergunning voor 2 jaar, maar werd na een half jaar ontslagen als au-pair. Vervolgens begon u in Denemarken te werken als poetsvrouw. Nadat uw verblijfsvergunning vervallen was, besloot u naar België te komen. Toen u in 2011 van Ghana naar Denemarken reisde was u immers in België overgestapt en België leek u wel leuk. Op 13 november 2014 kwam u aan in België. U woonde in bij een vrouw die u op straat ontmoet had. Op 30 november 2014 werd u vastgezet in het gesloten centrum te Brugge nadat bij een identiteitscontrole in de metro vastgesteld werd dat u illegaal op het Belgische grondgebied verbleef. Op 25 maart 2015 werd u vrijgelaten uit het gesloten centrum voor illegalen in Brugge. Op 31 maart 2015 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties. U stelt dat u niet kunt terugkeren naar uw land van herkomst Liberia omdat u er niemand kent en omdat uw vader vertelde dat uw moeder en broers er gedood werden en dat uw leven er ook in gevaar zou zijn. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een Deense Mastercard en een Deense 'tourist health insurance card' neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Eerst en vooral verschaft u geen duidelijke informatie over uw ware identiteit en nationaliteit. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties onder de naam Wendy Mends, van Ghanese nationaliteit. Later stelde u dat u in werkelijkheid Lucia Standhope heet en van Liberiaanse nationaliteit bent (gehoor, p.3,4). U stelt dat Wendy Mends een vriendin van u is, maar dat u onder haar naam een Ghanees paspoort aanvraagde en naar Europa reisde (gehoor, p.3,4). U legt echter geen enkel document neer om uw ware identiteit en nationaliteit te staven. Meer zelfs, uit het rapport van de vreemdelingencontrole door de Brusselse politie die u onderging op 30 november 2014 (PV-nummer: BR.55.FC011757/2014) blijkt dat u op dat moment in het bezit was van een Ghanese kieskaart op naam van Mends Wendy. Een kopie van deze kieskaart is terug te vinden in uw administratief dossier. Nochtans bleef u bij het CGVS volhouden dat u niet met deze kieskaart van Wendy Mends naar Europa gereisd bent en dat u deze kieskaart niet bij u had in België (gehoor, p.7). Het feit dat u in België een kieskaart bij u had op naam van Wendy Mends van Ghanese nationaliteit, én u dit feit, ondanks onomstotelijk bewijs, bleef weerleggen, vormt op zijn minst een indicatie dat u wel degelijk Wendy Mends heet en van Ghanese nationaliteit bent. Temeer daar u asiel aanvraagde onder deze naam én u geen enkel bewijs neerlegt dat u Lucia Standhope uit Liberia zou zijn. Bovendien weet u naar eigen zeggen niet tot welke etnie u behoort en kunt u niet vertellen waar in Liberia u geboren zou zijn (gehoor, p.3,4). Nochtans woonde u naar eigen zeggen vanaf uw 4 jaar tot 2010 met uw vader samen in Ghana (gehoor, p.3,4,5). In 2010 was u reeds 27 jaar oud. Het is dan ook vreemd dat uw vader u nooit gezegd zou hebben tot welke Liberiaanse etnie u behoort en waar in Liberia u precies geboren zou zijn.

Verder is er het feit dat u zeer laattijdig asiel hebt aangevraagd. U verblijft reeds sinds 13 februari 2011 in Europa. U hebt nooit asiel aangevraagd in Denemarken (gehoor, p. 9,10). U maakt niet aannemelijk waarom u na het verlopen van uw verblijfsvergunning geen asiel hebt aangevraagd in Denemarken, maar daarentegen naar België bent gereisd. Uw verklaring dat u zo van België houdt omdat u er passeerde toen u van Ghana naar Denemarken reisde (gehoor, p.10) kan moeilijk ernstig genomen worden. Ook na uw aankomst in België op 13 november 2014 hebt u geen asiel aangevraagd. Vervolgens zat u van 30 november 2014 tot 25 maart 2015 opgesloten in het centrum voor illegalen te Brugge, maar ook daar hebt u geen asiel aangevraagd. Pas op 31 maart 2015, 6 dagen na uw vrijlating, hebt u asiel aangevraagd (gehoor, p.9,10). Het feit dat u dermate lang gewacht hebt om asiel aan te vragen bij de Belgische asielinstanties vormt een sterke indicatie dat u geen vrees voor vervolging hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in uw land van herkomst.

Wanneer tot slot gepeild werd naar uw vermeende problemen in uw aangehaalde land van herkomst Liberia, haalde u enkel aan dat uw vader vertelde dat uw moeder en uw 2 broers er gedood werden en dat u bij een eventuele terugkeer naar Liberia ook gevaar zou lopen. U weet hier verder helemaal niets over te vertellen. U weet niet hoe uw overleden broers zouden heten. U weet evenmin door wie zijn en uw moeder gedood zouden zijn en waarom ze gedood zouden zijn. Evenmin weet u te vertellen wie u momenteel te vrezen zou hebben in Liberia en waarom u er iets te vrezen zou hebben. Verder maakt u helemaal niet duidelijk waarom u anno 2015, meer dan 20 jaar later, nog steeds iets te vrezen zou hebben (gehoor, p.10,11,12). **Op geen enkel moment slaagt u erin om duidelijk te maken welke zaken u anno 2015 te vrezen zou hebben in Liberia. Bovendien is het erg vreemd dat uw vader u hierover niets meer verteld zou hebben (gehoor, p.11,12). Bijgevolg weet u geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw verklaarde land van herkomst Liberia aannemelijk te maken.**

Voor de volledigheid moet nog vermeld worden dat u zelf aangaf dat u in Ghana, waar u naar eigen zeggen vanaf uw 4 jaar tot 2011 verbleven hebt (gehoor, p.5,11), geen problemen had (gehoor, p.11).

Verder staat in het eerder vernoemde rapport van de Brusselse politie van 30 november 2014 dat u samengewoond hebt met een zekere J.S. en dat u van plan was met hem te trouwen, maar dat hij u de deur gewezen heeft (zie uw administratief dossier). Wanneer u echter bij het CGVS gevraagd werd wie J.S. is, zei u plots dat u deze persoon helemaal niet kent (gehoor, p. 8). Het feit dat u asiel aanvraagt bij de Belgische asielinstanties, maar vervolgens bepaalde zaken voor deze asielinstanties tracht te verhullen, relativeert opnieuw de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: de Mastercard en een 'tourist health insurance card' geven aan dat u in 2012 in Denemarken verbleven hebt, wat hier niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoekster stelt dat zij vanaf het begin van haar asielaanvraag heel duidelijk heeft gemaakt waarom zij geen identiteitsdocumenten kan voorleggen waaruit blijkt dat zij L. S. heet en over de Liberiaanse nationaliteit beschikt. Immers, zij en haar vader zijn uit Liberia gevlucht toen de moeder en twee broers van verzoekende partij vermoord werden. Zij verwijst naar haar verklaringen.

Zij vervolgt:

"Verzoekende partij is aldus op een heel jonge leeftijd uit Liberia vertrokken, waarna zij met haar vader in Ghana verbleven heeft, doch zonder enig verblijfsrecht. Gezien de trauma en gebeurtenissen in Liberia (het feit dat haar moeder en 2 broers werden vermoord) heeft de vader van verzoekende partij nooit uitgebreid verteld over Liberia noch is zij er ooit nog terug gekeerd.

Uit het dossier lijkt ook nergens of verwerende partij enig onderzoek heeft gedaan naar de echte Mends Wendy, om effectief uit te zoeken of het verhaal van verzoekende partij de waarheid is.

Verzoekende partij blijft volharden dat zij de identiteitsgegevens van een vriendin gebruikt heeft om naar Denemarken te kunnen reizen. Verwerende partij kan niet zomaar de verklaringen van verzoekende partij naast zich neerleggen en haar terugsturen naar een land waarvan zij de nationaliteit noch enige soort van verblijfsrecht heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel."

Verzoekende partij stelt dat zij duidelijk heeft gemaakt dat zij niet terug kan naar Liberia omdat zij er voor haar leven vreest. Haar moeder en broers werden er vermoord, wat niet wordt weerlegd door verwerende partij, waarna haar vader samen met haar het land ontvluchtte. Zij verwijst naar haar verklaringen.

Verzoekende partij kent niets of niemand in Liberia en vreest prooi te vallen aan dezelfde mensen die haar moeder en broers hebben vermoord. Reden waarom zij thans niet terug kan keren naar Liberia.

Het feit dat zij in Denemarken geen asiel aanvraag, was omdat zij er verblijfsrecht had, zij kon er namelijk 2 jaar legaal verblijven en moest zich geen zorgen maken dat zij terug gestuurd zou worden naar Liberia.

Verzoekende partij was op de dag van haar arrestatie onderweg om asiel aan te vragen. Zij werd onderschept door de politie en naar het gesloten centrum gebracht. Verzoekende partij was er niet van op de hoogte dat zij asiel kon aanvragen vanuit het gesloten centrum. Zij heeft asiel aangevraagd van zodra zij vrijgelaten werd uit het gesloten centrum.

2.2.1. Verzoekende partij bevestigt ter terechtzitting dat haar asielaanvraag dient te worden beoordeeld ten aanzien van Liberia.

2.2.2. Daargelaten de vraag naar de werkelijke naam van de verzoekende partij, dient de Raad zich uit te spreken over de vraag of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en dit op basis van de bepalingen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Te dezen blijkt dat verzoekster niet op concrete wijze ondergane of mogelijke toekomstige daden van vervolging kan duiden, noch dat zij een verband tussen de (mogelijke) daden van vervolging en de gronden van vervolging aanbrengt. Evenmin duidt zij wie zij aanziet als actor van vervolging zoals omschreven in artikel 48/5, §1 noch geeft zij een reden waarom zij geen beroep zou kunnen op bescherming van de Liberiaanse autoriteiten.

Verweerder stelde dan ook terecht het volgende: *“Wanneer tot slot gepeild werd naar uw vermeende problemen in uw aangehaalde land van herkomst Liberia, haalde u enkel aan dat uw vader vertelde dat uw moeder en uw 2 broers er gedood werden en dat u bij een eventuele terugkeer naar Liberia ook gevaar zou lopen. U weet hier verder helemaal niets over te vertellen. U weet niet hoe uw overleden broers zouden heten. U weet evenmin door wie zijn en uw moeder gedood zouden zijn en waarom ze gedood zouden zijn. Evenmin weet u te vertellen wie u momenteel te vrezen zou hebben in Liberia en waarom u er iets te vrezen zou hebben. Verder maakt u helemaal niet duidelijk waarom u anno 2015, meer dan 20 jaar later, nog steeds iets te vrezen zou hebben (gehoor, p.10,11,12). **Op geen enkel moment slaagt u erin om duidelijk te maken welke zaken u anno 2015 te vrezen zou hebben in Liberia. Bovendien is het erg vreemd dat uw vader u hierover niets meer verteld zou hebben (gehoor, p.11,12). Bijgevolg weet u geen vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw verklaarde land van herkomst Liberia aannemelijk te maken.**”*

Het feit dat zij al lang weg zou zijn uit Liberia en er niemand kent doet geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

Kritiek op het argument inzake haar laattijdige asielaanvraag kan niet leiden tot een ander oordeel.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoekster voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op hetgeen voorafgaat, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS